

Overweging 30-03-2014 4^e zondag Veertigdagentijd.
n.a.v. 1 Sam. 16, 1b.6-7.10-13a en Jo. 9,1-41.

Welkom.

Hartelijk welkom op deze 4^e zondag in de Veertigdagentijd. Het koor zong als intredezing "Laetare Jerusalem..", verheug u, Jerusalem, omdat het zondag-half-vasten is. Je mag dat verstaan als blijdschap omdat de boetetijd half achter de rug is, en, wat meer bij ons past, denk ik, omdat we het Paasfeest dichterbij naderen. Wij zijn hier Jerusalem: wij mogen ons iedere zondag verheugen omdat we weer bijeen geroepen zijn om elkaar te ontmoeten, om met elkaar steun te vinden, om blij te zijn vanwege het vele goede dat ons geschonken wordt. En om daarvoor te danken. En dat is "Eucharistie", een viering van dankbaarheid. Zelfs als we moeilijke dingen te verwerken krijgen is er reden tot dankbaarheid, omdat we elkaar hebben, steun van elkaar ondervinden. In het besef dat God dat zo wil, dat Hij ons daartoe aanzet, ons zelf ook nabij is, wat we in de nabijheid van de anderen ervaren kunnen. Moge het ons geschonken worden daar steeds meer van doordrongen te worden. En moge deze viering daartoe bijdragen.

Overweging.

Een lange lezing, die veel vragen oproept, teveel om hier allemaal te bespreken.

Eén ding valt erg op, daar kun je niet aan voorbij gaan, nl de hardnekkige manier waarop sommige Farizeeën, de godsdienstige leiders van Israël, weigeren de evidente waarheid onder ogen te zien en te aanvaarden. Jezus geneest een blindgeborene. De Farizeeën proberen op allerlei manieren dit niet te hoeven erkennen. Ze willen niet aannemen dat de man blindgeboren was. Toen dat niet te ontkennen viel, geloofden ze de genezene niet. En werd Jezus een zondaar genoemd, die zich niet aan de regels van de sabbat hield. Wat ze met hun eigen ogen konden zien, was niet waar, omdat het niet waar **mocht** zijn. Zij verzetten zich er tegen Jezus te aanvaarden, omdat het hun eigenwaan en machtspositie bedreigde. Zij oefenden hun macht uit door tot in het absurde vast te houden aan de regels en zo de mensen onder de knoet te houden.

Dat is heel actueel in onze wereld. Dictators maken zich altijd meester van de massamedia, de radio en de t.v. Als je alleen maar leugens te horen krijgt, moet

je het wel gaan geloven. Dan kunnen de leugenaars zelf het nog gaan geloven. Mensen bedriegen om er zelf beter van te worden: bezitsdrang en machtswellust. Het tegenovergestelde van eerbied voor mensen, en zorg voor het welzijn van mensen.

Als we ons hart laten spreken gaan onze ogen open. Dan kan de werkelijkheid op ons toekomen zoals hij is: toestanden, ook die ons niet welgevallig zijn, mensen, ook al staan ze ons op het eerste gezicht tegen. Liefde is steeds op zoek naar waarheid, naar aanvaarding van de werkelijkheid zoals hij zich aan ons voordoet. Alleen als we de werkelijkheid - of het nu planten zijn, dieren, mensen of toestanden - niet met sympathie tegemoet treden, kunnen wij ze niet leren kennen. Liefde en waarheid horen bij elkaar.

Ook bij welwillende mensen kan een zekere verblindheid optreden, b.v. door angst voor dreigend kwaad. Een vrouw werd in het ziekenhuis opgenomen. Zij en haar man hielden veel van elkaar. Hij bezocht haar vaak, was zeer bezorgd voor haar. Hij steunde haar door steeds te zeggen dat ze het niet opgaven, dat er hoop was. Geleidelijk werd haar toestand ernstiger, en kwam het einde zichtbaar nabij. Zij kon niet meer spreken. Hij bleef haar verzekeren dat er hoop was, dat ze het niet moesten opgeven. Hij meende dat hij dat aan haar verplicht was. De angst voor de waarheid maakte hem blind. Er ontstond een kunstmatige situatie, waarin spontaan contact onmogelijk werd. Pas toen hij geholpen werd onder ogen te zien wat hij onbewust wel vermoedde, kon hij haar weer echt in de ogen zien, en de waarheid met haar delen. De spanning verdween. Beiden voelden zich zichtbaar bevrijd. Hij kon afscheid van haar nemen, zij kon het ontvangen. Daags daarna is ze overleden.

Alleen waarheid bevrijdt. En waarheid vinden we met ons hart. Liefde zoekt altijd naar waarheid. Als we innerlijk vrij zijn van angst, van ikgerichtheid en eigenbelang, staan we open en kan de ander naar ons toekomen zoals hij of zij is, zonder te hoeven beantwoorden aan hoe wij die ander zouden willen zien. "Als ge niet wordt als kinderen....."

Nijmegen, 30 maart 2014

pastor Jan Zuiker, assumptionist.